MAGAZIN sportiv

FILE DIN ISTORIA SPORTULUI NOSTRU

O ROMÂNCĂ SFIDEAZĂ CANALUL MÎNECII, ÎN 1900!

Walburga Isăcescu

Un nume necunoscut astăzi, dar care, cu 67 de ani în urmă, reținea atenția amatorilor de sport nu numai în țara noastră, ci și în străinătate. Mărturie în acest sens — articolul apărut pe prima pagină a ziarului „Universul" din 26 august 1900, din care cităm : **„D-na Isăcescu a făcut să se vorbească mult de d-sa la Viena, unde și-a cîștigat titlul de «campioana inotării pe distanțe mari»".**

Succesele obținute la Viena au hotărît-o să înfrunte apele Canalului Mînecii, neînvinse încă (în acea vreme) de nici o femeie ! ! O asemenea tentativă trezește și astăzi interesul. Dar în 1900 !...

După aproape 70 de ani de atunci, să dăm glas ziarelor din acea vreme :

„La ora 7,30 dimineața a intrat în apă, urmată de un mic șlep, „Jeanette", pe care era și un reprezentant al presei". Curajoasa înotătoare era urmată de altfel și de o corabie cu pînze, pe care se afla o întreagă „societate" de admiratori dornici să fie martorii unei tentative atît de îndrăznețe, pe care ziarele aveau să o relateze cu lux de amănunte. Mult mai simplu, însă, o povestește autoarea ei :

„La plecare, condițiunile timpului păreau bune ; în curînd, însă, începu să sufle un vînt rece de la est. Vîntul crescu și-mi arunca mici valuri în față și apa aceasta sărată îmi cauza dureri la ochi ; altcum mă simțeam foarte bine. La orele 3 și jumătate se întoarse fluxul. Îmi era frig, dar înotai mai departe". (Din interviul acordat unui ziar din Calais și reprodus în ziarele românești din 9 septembrie 1900).

Cu fiecare clipă care trecea, timpul devenea și mai nefavorabil continuării tentativei. După 10 ore și jumătate de la plecare, pe o ceață groasă, Walburga Isăcescu este obligată să abandoneze lupta cu valurile. Ziarul „Adevărul" din 4 septembrie 1900, precizează că **„trecuse o distanță însemnată și era să ajungă la țel, cînd a fost oprită de căpitanul vasului care o urmărea și căruia i se păruse că d-na Isăcescu obosise".**

Tentativa nu reușise. Cu toate acestea, după cum relata ziarul „Le Phar de Calais", temerara română „a fost primită cu ovațiuni" la întoarcere. Numeroase ziare aveau să relateze știri despre curajoasa ei încercare. De altfel, nu era nici pentru prima și nici pentru ultima oară cînd, în acel an 1900, ziarele străine aveau să se ocupe de performanțele unor sportivi români.

Era anul cînd distanța București — Paris fusese străbătută pe jos de „turistul" Ion Ionescu și pe bicicletă, întîi de Alois Pucher și apoi de Constantin Cantili (ultimul este cel care însoțise pe poetul Alexandru Macedonski în „mergerea la Brașov", pe bicicletă, între 20 și 23 octombrie 1894 !).

DORIN ȘTEFLEA

ȘTIAȚI CĂ...

...Renato Capellini a primit un premiu din partea conducerii clubului Internazionale ? El a fost considerat „fotbalistul de aur" al anului 1967.

...două eleve sovietice, Nina Brintzeva și Tatiana Kosyr, în etate de 16 ani, au sărit 1,73 metri în cadrul campionatelor școlare ale Leningradului ?

...prin fața cadrelor tehnice de la Real Madrid trec în fiecare an 600 de copii care aspiră să devină vedete fotbalistice ? Doar 1% dintre ei rezistă însă severului examen de selecție, fiind opriți de clubul madrilen.

...Ricardo Zamora, considerat de specialiști cel mai bun portar al tuturor timpurilor, împlinește în septembrie 70 de ani ? Cu acest prilej, în cinstea și în... beneficiul lui va avea loc un meci între o selecționată spaniolă și o reprezentativă a Europei.

...ștafeta Franței, care a stabilit un nou record mondial (38,9 sec) pe distanța de 4 x 100 m are media de vîrstă de peste 26 ani ? Un singur component al ștafetei, Roger Bambuck, are vîrsta ideală sprinterului : 22 de ani. În schimb, Jocelyn Delecour are... 33 de ani.

...noua recordmană a lumii în probele de 400 și 800 m liber, înotătoarea americană Deborrah Mayer, n-are decît 14 ani ?

Iosif Mihalic, într-un rol nou

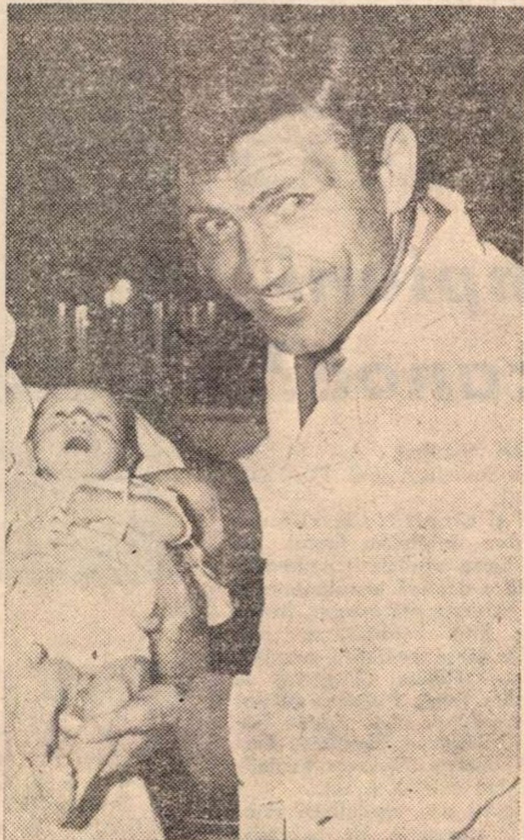
Cînd un sportiv de valoare își ia adio de la activitatea competițională, el lasă în urmă un sentiment de regret. „*Vă amintiți*, spun cei ce l-au aplaudat ani de-a rîndul, *ce tehnică avea, ce vitalitate, ce...*"

În galeria... fostelor vedete ale boxului nostru a trecut de curînd și Iosif Mihalic. În 1966, clujeanul a părăsit ringul, după ce timp de cinci ani (1959—1963) se dovedise imbatabil. Dar, ca orice sportiv care se respectă, Mihalic n-a spus decît în parte adio boxului. La 1 noiembrie 1966 el s-a întors în sala de antrenament. De data aceasta, nu ca sportiv, ci ca antrenor. De atunci, Mihalic s-a așezat temeinic în „colțul" boxerilor de la ASA și Grupul școlar Tehnofrig din Cluj, călăuzindu-le pașii spre măiestria sportivă. În munca grea, migăloasă, de creștere a tinerei generații de boxeri clujeni, Mihalic nu a pornit însă de unul singur. El este ajutat cu drag de colegii săi mai vîrstnici Doda, Stanomir și Chendreanu, și tocmai aceasta ne dă garanția viitoarelor sale succese. De altfel, Mihalic a avut deja cîteva satisfacții. Doi dintre elevii săi (Alexandru But și Dumitru Toader) s-au și afirmat în campionatul de juniori disputat anul acesta : primul a cîștigat titlul de campion de zonă, iar al doilea pe cel regional.

Cunoscîndu-l pe Mihalic ca un boxer „de spectacol", care a iubit tehnica, să vedem care-i sînt preocupările în legătură cu perspectivele boxerilor săi.

— Sînt antrenor tînăr și desigur că vreau să mă afirm. M-ar bucura nespus de mult ca boxerii mei să obțină cît mai multe victorii, pentru că, în ultimă instanță, acestea fac „cartea de vizită" a unui antrenor. Dar, vă rog să rețineți, doresc ca succesele elevilor mei să fie *urmarea unui box tehnic*. Sînt pentru scrima pugilistică și, implicit, împotriva acelui box dezorganizat, pasibil de avertismente. Pînă acum, toate sînt bune. Voi face totul ca aceste sancțiuni să fie o excepție în secția noastră, așa cum s-a întîmplat în activitatea mea. Am primit un singur avertisment (la campionatele europene de la Berlin — 1955. N.R.) Și, deși unicul în cariera mea sportivă, parcă mi-e ciudă că nu l-am putut evita. Dar, poate că și în această privință juniorii mei își vor lăsa în urmă profesorul. Sînt cel dintîi care voi lupta pentru aceasta...

R. CĂLĂRAȘANU

CEL MAI MIC... PITIC AL RAPIDULUI

Cel mai mic pitic al Rapidului (nu-i legitimat oficial, dar faptul n-are nici o importanță) este Florin Motroc, fiul fundașului central giuleștean. La ora cînd citiți aceste rînduri, Florin Motroc are respectabila vîrstă de 96 de ore, da — de ore.

Imaginea de față marchează momentul în care Ion Motroc face cunoștință cu Florin Motroc, în maternitate. E o fotografie de familie, pe care o publicăm însoțită de tradiționala urare : Să crești mare, Florine !

RĂMAS BUN

RADIVOE KORACI, „stînca de aur" a baschetului iugoslav, și-a luat rămas bun de la public, înscriind în ultimul său meci de campionat 34 de coșuri. În curînd, el va pleca în străinătate unde-și va continua cariera sportivă ca jucător profesionist, după ce în țară a absolvit cu succes Facultatea de drept.

SE CAUTĂ... SUPORTERE

LA ULTIMA întîlnire din trecutul campionat de fotbal al Iugoslaviei, echipa Sarajevo, cîștigătoarea campionatului, a permis intrarea liberă pe stadion tuturor persoanelor de... sex feminin. Un gest apreciat. Mai mult de 50 la sută dintre spectatori erau femei, care au susținut cu ardoare pe Sarajevo în întîlnirea oficială din campionat.

VARIETĂȚI • VARIETĂȚI • VARIETĂȚI

FOTBALUL — PE BANCA ACUZĂRII !

Tribunalul din Barnsley (Anglia) s-a văzut în situația de a amîna pentru a 8-a oară pronunțarea într-un proces în care pe banca acuzării se află... fotbalul, reprezentat prin 4 băieți între 16 și 17 ani, care au practicat acest sport pe străzile orașului, lucru interzis de poliție.

Avocatul celor 4... infractori a susținut în fața instanței că clienții lui și-au trimis unul altuia mingea cu capul, fără a o atinge nici măcar o singură dată cu piciorul, astfel că nu e vorba de... fotbal.

Tribunalul caută acum o definiție exactă a jocului de fotbal, pentru a putea pronunța sentința...

ADAM SAU EVA ?

Doctorița engleză Barbara Moore revendică titlul de campioană mondială la marș, întrucît pe un traseu în circuit, din apropierea orașului Colchester, ea a mărșăluit timp de 41 de ore și 50 de secunde, lăsînd în urmă 249 de kilometri. Aceeași distanță fusese acoperită, cu puțin timp înainte, de Michael Jeffries, în 44 de ore și 50 de secunde.

Cînd i s-a reproșat Barbarei Moore că performanța ei nu putea fi luată în considerație, întrucît nu existase nici un observator pe traseu, ea a răspuns că e gata să se întreacă, în septembrie, cu Michael Jeffries.

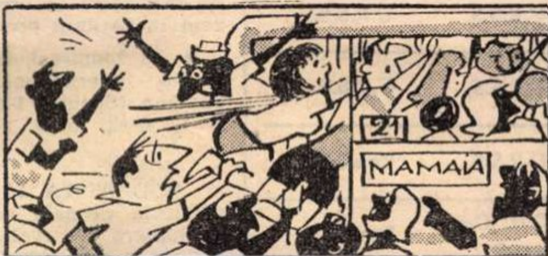
Dacă va fi de acord, Jeffries va putea lua startul fără nici o grijă: în caz că nu se va simți bine, adversarul său, ca medic, îi va da imediat îngrijirile necesare !

MAMAIA '67

de Neagu Rădulescu

— *Nu mai face mutra asta ! O dată pe an ești și tu halterofil !*

Și de două ori pe zi rugbist.

Primul record : campion la Pepsi Cola !

Suporterii Farului : *Hei, rapidistule, te facem o miuță?*

Seara : *gimnastică de performanță. Se dansează La Bostella !*

Și după două săptămîni : — *Pe ei, nea Pele, să-i învățăm noi să dribleze ca-n Giulești !*

Poșta magazin

D. CIUDUI, COMUNA CRĂCĂNANI. Există un regulament și o tradiție : finala Cupei României se joacă în Capitală. De altfel, și în alte țări, actul final al acestei competiții se desfășoară în capitala respectivă.

VLADIMIR PECHICI, TIMIȘOARA. Artistul Alexandru Ternovici, care vă descrețește frunțile prin verva și aplombul său comic, a fost, așa cum vi s-a spus, un bun atlet. Ca junior, acum vreo 18 ani, a fost și campion al țării în probele de sprint : 100, 200 și 400 m. Să recunoaștem că a luat bine startul și ca... actor !

PAUL LEIBOVICI, DOROHOI. Se pare că Steaua a găsit în Vasile Soo pe înaintașul de care avea nevoie, cu un joc necomplicat și eficace. Nu mai țineți minte echipa la care a jucat înainte ? La Minerul Baia Mare.

MATEI NICULAE, BUCUREȘTI. A existat un meci Steaua—Rapid, încheiat cu scorul de 7—2 pentru prima echipă : în ediția 1962—1963 a Cupei României.

FRANCISC ABRAHAM, COMUNA TINCA. Am citit cele 3 epigrame izvorite, cum spuneți, din adîncul inimii dv. De ce nu le-ați lăsat acolo ? Nu făceau rău nimănui. Pe cînd așa...

IULIAN GORZAN, TG. MUREȘ. Nu sînt în măsură să vă dau un răspuns absolut precis, dar, din informațiile pe care le dețin, se pare că Iolanda Balaș a abandonat activitatea competițională. De aci înainte va trebui să ne bizuim pe celelalte săritoare. Să vedem : cine va prelua... ștafeta ?

IOAN BÎRZOI, FĂGĂRAȘ. Într-un ziar s-a scris că anul acesta lupta pentru titlul de campioană a țării la fotbal se va da între Dinamo București și Rapid. Și, pe chestia asta, sînteți supărat... foc. Să chem... pompierii ? Dar cine vă oprește să dați și dv. un pronostic ? De-a lungul anilor, eu am dat o sută de pronosticuri. Că n-au ieșit, asta e altceva...

FLORIN MANOLESCU, BRĂILA. 1) România nu s-a întîlnit niciodată cu Brazilia, la fotbal. 2) Iată care sînt cele 11 categorii în cadrul cărora s-au întrecut boxerii noștri la finalele de acum 2 luni : *categoria semimuscă : 48 kg, muscă : 51, cocoș : 54, pană : 57, semiușoară : 60, ușoară : 63,500, semimijlocie : 67, mijlocie ușoară :*

71, mijlocie : 75, semigrea: 81, grea : peste 81 de kilograme. La primele 10 categorii, greutatea indicată este maximă.

ION POȘTAȘU

Ilustrații : N. CLAUDIU